Pieśń o Pelinalu, tom 7

Pieśń o Pelinalu

Tom 7: O Jego Bitwie z Umarillem i Jego Rozczłonkowaniu

[Przypis wydawcy: Tomy 1-6 zostały zaczerpnięte z tak zwanego Manuskryptu Remana znajdującego się w Bibliotece Cesarskiej. Jest on transkrypcją starszych fragmentów zebranych przez nieznanego badacza z wczesnego okresu drugiej ery. Poza tym niewiele wiadomo o oryginalnych źródłach tych fragmentów, z których część wydaje się pochodzić z tego samego okresu (być może nawet z tego samego manuskryptu). Jednak, ponieważ naukowcy nie są jednomyślni, co do czasu powstania tych sześciu fragmentów, nie zostanie tu wyrażona żadna opinia na ten temat.]

[I tak po wielu bitwach z] sojusznikami Umarila, kiedy martwi Aurorianie leżeli jak światło świec wokół tronu, Pelinal został otoczony przez ostatnich królów-czarowników Ayleidów i ich demony, każdy z nich pełen odwagi. Białoręki rozbił podłogę swoją buławą i wtedy się wycofali, a on rzekł: „Sprowadźcie mi Umarila, który mnie wyzwał!" ... [I] choć potężny w swoim rzemiośle i przebiegły, nieznający śmierci złoty Umaril wolał siać zniszczenie z daleka, niż walczyć w zwarciu, więc zwlekał czając się w cieniach Wieży z Bieli i Złota zanim się pokazał. Jeszcze więcej żołnierzy zostało rzuconych na śmierć przeciwko Pelinalowi i udało im się przebić jego pancerz toporami i strzałami, jako że Umaril ukuł każde z nich z magicznej mocy, którą gromadził odkąd po raz pierwszy rzucił [wyzwanie.]... [Następnie] pół-elf [ukazał się] skąpany w [światło Meridii] ... i opisał swoje pochodzenie wśród rodów Ayleidoonu i mówił o swoim ojcu, bogu Rzeki Świata [poprzednich kalpa], cały czas czerpiąc wielką rozkosz z ciężkich oddechów Pelinala, którego w końcu zraniono... [I] Umaril leżał, anielska twarz jego hełmu z dziurą, która obracała ją w brzydotę, co rozśmieszyło Pelinala, [i jego] bezpióre skrzydła odłamane uderzeniami miecza Pelinala, który stał [z pianą na ustach]... ponad nim, obrażając jego przodków i każdego, kto przypłynął ze Starego Ehlnofey, [co] rozzłościło pozostałych elfich królów i wpędziło każdego z nich w szaleństwo... [i rzucili się] na niego [mówiąc] do swojego oręża... rozczłonkowywując Pelinala na osiem części, podczas gdy on ryczał z zaskoczenia, [co nawet] Rada Skiffów [mogła usłyszeć]... [Brak tekstu] ...uciekli kiedy Mor wstrząsnął całą wieżą

potężnymi ciosami swoich rogów [następnego ranka], a niektórzy zostali zabici podczas zdobycia, a ludzie szukali innych Ayleidów, których mogliby zabić, ale Pelinal nie pozostawił przy życiu nikogo poza tymi królami i demonami, którzy już zaczęli uciekać... To Morihaus znalazł głowę Białorękiego, którą pozostawili królowie, by udowodnić swój czyn i rozmawiał z nim, a Pelinal mówił o rzeczach, których żałował... lecz rebelia i tak się potoczyła... [i więcej] słów padło między tymi nieśmiertelnymi niż nawet Paravant zechciałby usłyszeć.

Pieśń o Pelinalu, tom 7

FormId	skyrim.esm:01AF90
Owning plugin	skyrim.esm
Local FormId	01AF90
Editor ID	Book2ReligiousSongofPelinalV7
Inventory image	(none)
Menu art	HighPolyBasicBook04a
Value (gold)	5
Type	Book or tome
Weight	1
Can be taken	Yes
Teaches	(none)
Inventory description	(none)
Keywords	VendorItemBook
Locations	1242
Leveled lists	12
Scripts	0

© Bethesda Softworks LLC and the authors of the mods in the load order.
Exported and generated with SkyrimSourceExporter.